

Arrest

nr. 76 669 van 6 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 30 december 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 februari 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 10 februari 2012.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VAN TIEGHEM, die loco advocaat D. STEYVERS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd, omdat hun asielrelaas ongeloofwaardig is.

Verzoekers voeren een schending aan van het principe van de hoorplicht, omdat zij voorafgaand aan hun gehoor geen inzage hebben verkregen in hun dossier. Dit middel is ongegrond, gezien geen enkele rechtsregel voorschrijft dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de verzoeker vooraf moet confronteren met de informatie op grond waarvan hij zijn beslissing neemt (RvS 20 oktober 2003, nr. 124.415; RvS 14 juni 2006, nr. 160.052). Wat betreft de beroepsprocedure merkt de Raad op dat de stukken met betrekking tot de door verwerende partij gebruikte informatiebronnen zich bevinden in het administratieve dossier en de verzoeker gebruik kan maken van zijn inzagerecht om kennis te nemen van de inhoud van deze informatie.

Met toepassing van artikel 48/5, §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen is er geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. De Raad stelt vast dat de beweerde asielmotieven van verzoekers van louter gemeenrechtelijke en lokale aard zijn. Er is voor hen derhalve een intern hervestigingsalternatief in een ander deel van hun land van herkomst. Verzoekers brengen geen elementen aan die aantonen dat een hervestiging in een ander deel van hun land niet redelijk mogelijk is. Het door hen bij hun verzoekschrift gevoegde document (stuk 3) vermag, daargelaten de authenticiteit ervan, geen afbreuk te doen aan bovenstaande vaststelling gezien het niet ingaat op de mogelijkheid voor de interne hervestiging van verzoekers.

Daargelaten de geloofwaardigheid van het relaas, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van voormelde wet. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoekers, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van voormelde wet gevraagd hebben om gehoord te worden, beperken er zich ter terechtzitting toe te verwijzen naar hun verzoekschrift.

Bijaldien tonen verzoekers niet aan dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Albanië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER